

Zo veel gezegd, en toch te weinig!

Een avond ter ere van Rabbijn Ing. M.Y. Vorst z'l, (1938 - 2023), zijn werk, zijn succes, zijn rechtschapenheid en bescheidenheid.

Sjoel: Beth Yitschak

Maandag 1 Juli 2024 was het zo ver: de sjoel in Amstelveen, die door Rabbijn Yitschak Vorst was opgebouwd, werd naar hem vernoemd: Beth Yitschak, met een plaquette die door de Amstelveense burgemeester onthuld werd. Rav Vorst ging akkoord met de vernoeming, als het maar zou gebeuren wanneer hij er niet meer zou zijn. Echter is hij er nog omdat hij voort blijft leven in Joods Nederland in het algemeen en in Amstelveen in het bijzonder. Rabbijn Vorst is nog aanwezig en honderden belangstellenden waren op deze avond in zijn sjoel komen luisteren naar de vele sprekers die persoonlijk kwamen getuigen van zijn grootsheid, die hij juist door zijn bescheidenheid wist te bereiken.

Geen mitswah te klein

Rabbijn Vorst heeft, samen met zijn Rebbetzin Dobbe Vorst, na de tweede wereldoorlog, gedurende zestig jaar, Joods Nederland weer weten op te bouwen. Geen Mitswah was voor hen te klein en dit is juist wat hen zo groot maakte. Iedereen was belangrijk in hun ogen.

Zijn dramatisch begin als kleuter in Bergen Belsen heeft hem niet weerhouden om de gedecimeerde en getraumatiseerde Joodse gemeenschap in Nederland weer nieuw Joods-leven in te blazen. Lessen geven, voorgaan in de dienst, uit de Torah lezen, kinder-, zomer- en winterkampen animeren, Joodse kinderliederen schrijven op bekende Nederlandse melodieën, boeken publiceren, pastorale bezoeken afleggen of een zelfgemaakte maaltijd naar iemand brengen die zo naar deze individuele aandacht snakte. Elk gezin apart, elke tiener, elke student werd bejegend met respect en liefde.

Verbindende faktor

Ook de burgemeester van Amstelveen, de heer Tjapko Poppens merkte op hoe Rav Vorst altijd een verbindende schakel wist te vinden tussen de verschillende Joodse groeperingen in de stad, tussen de verschillende generaties en tussen de Joodse en niet-Joodse gemeenschap. De vraag voor hem was altijd: hoe inspireer ik de jeugd en waar liggen de kansen voor iedere persoon.

Met een videopresentatie werd duidelijk hoe het chassidisme in de 17de eeuw was ontstaan en hoe de Chabad-beweging weer betekenis aan het Joods-zijn, ook in Nederland, heeft kunnen geven. Het was het voorrecht van Rabbijn Vorst om de warmte, de liefde en de vrolijkheid van de Chabad-beweging naar Nederland over te brengen.

Eigen verdriet getransformeerd

En toen overleed zijn zoon Baruch. Wat een pijn, een dolk in het hart van een hecht gezin. Rav Vorst schreef er een boek over: 'Overpeinzingen, Over pijn zingen', troost na het overlijden van zijn zoon en voor iedereen die afscheid van een dierbare moet nemen. Vertaald in vele talen en gebruikt door Joodse en niet Joodse mensen, getuigt dit boek van hoe Rabbijn Vorst zijn eigen leed heeft weten te transformeren tot bron van troost en inspiratie voor anderen.

Dichtbij iedereen

Er kwamen meerdere mensen bij de microfoon: een arts, een bestuurder, een rabbijn en nog een rabbijn. Een tiener, het Cheider koor, een jonge man en een oudere vrouw die op dezelfde dag als Rabbijn Vorst een ouder in Bergen Belsen had verloren. Allemaal getuigden zij hoe bijzonder Rabbijn Vorst juist voor hen was geweest. Voor hen alleen? Ja, zo leek het, maar er waren nog duizenden die hetzelfde gevoel van Rav Vorst hadden meegekregen. Ook voor mij bijvoorbeeld, omdat Rabbijn Vorst mij als tiener tijdens de Tikwatenoë kampen zo geïnspireerd heeft.

Hij was bij iedereen heel dichtbij; zo nam hij Rabbijn Shimon Evers (toen 8 jaar oud), na de sjoel dienst, achterop zijn brommer weer mee naar huis. Hij wist het Jodendom over te brengen, niet als een drukkende plicht maar als een voorrecht dat met blijdschap uitgevoerd kon worden.

Chassidische muziek

En dan de muziek en de farbrengens (chassidische bijeenkomsten) die een cruciale rol in zijn leven hebben gespeeld. De diepe ontroerende en chassidische melodieën die elke ziel weten te raken.

De muzikale omlijsting van de avond werd dan ook door een prachtig strijkkwartet gepresenteerd, dat ons heeft laten meeluisteren naar wat Rabbijn Vorst zo inspireerde, de chassidische melodie.

Een Vorstelijk stukje in elke Joodse Nederlander

Tot slot merkte Rabbijn Shmuel Katzman op hoe zijn schoonvader, Rabbijn Vorst, Joods Nederland over de muren van de ballingschap heeft weten te tillen en het licht van de straat van Mashiach (Messina) heeft doen waarnemen.

De avond werd afgesloten met een heerlijk buffet, verzorgd door de voortreffelijke Machane-Yehuda-Chabad-catering van de Albert Cuyppstraat. Met hapjes en drankjes in de hand werden er nog meer verhalen verteld...

Iedere Jood uit welke stad of dorp dan ook in dit land draagt bewust of onbewust, direct of indirect een stukje van Rav Vorst met zich mee.

Aan ons de uitdaging en het voorrecht om zijn grootsheid in alle bescheidenheid te continueren...

Bracha Heintz

Chabad Utrecht